

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

In Tertio Libro Ecclesiasticae Historiae Socratis haec continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

nos quinque & quadraginta. Imperavit annis octo & triginta. Ex quibus tredecim quidem regnavit cum patre: post ejus autem obitum viginti quinque: quot etiam annorum tempus complectitur hic liber.

Ἔτη τεσσαράκοντα πέντε, βασιλεύσας ἔτη τεράκοντα ὀκτώ συμβασιλεύσας μὴν τῷ πατρὶ ἔτη δεκάτριά μὴ ἴτην τελευτῶν αὐτῷ, ἔτη εἰκοσιπέντε ὄσαντες καὶ ἡ βίβλος ἀπέχει χρόνον ἑπτῶν.

Τὰδε ἀπέχει καὶ ἡ τρίτη βίβλος τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας Σωκράτους

- α'. Περὶ Ἰελιανῶν καὶ γῆρας αὐτῶν καὶ παιδεύσεως καὶ ὅπως ἐπὶ τὴν βασιλείαν παρὰ τῶν ἐπὶ τὸ ἐλλυμίζων ἀπέκλινε.
- β'. Περὶ τῆς ἐν ἀλεξανδρείᾳ γεωργίας εὐσεύσεως καὶ ὅπως γεωργὸν ἀνηρέθη.
- γ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῇ γεωργίᾳ χαλεπήνας ἀναίρεισει, δι' ἐπιστολῆς τῷ ἀλεξανδρέων καθήψατο.
- δ'. Ὡς γεωργίᾳ ἀναίρεισθῆναι ἀθανάσιον καλεσθῶν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, τῷ ἀλεξανδρείας ἐγκρατῆς ἐγγύλιον.
- ε'. Περὶ λυκίφου καὶ εὐσεύσεως.
- ς'. Ὡς λυκίφου ἐν ἀντιοχείᾳ γῆρομένου, παυλίῳ ἐχειροθρόνησεν.
- ζ'. Ὡς εὐσεύσει ἐνωθεὶς ἀθανασίῳ, σιμόδον ἐπισκόπων ἐν ἀλεξανδρείᾳ συζητήσαν, περὶ τὴν τριάδα, ὁμοούσιον ἀνακηρύξαντες.
- η'. Ἐκ τῆς ἀπολογητικῆς ἀθανασίᾳ, περὶ τῆς αὐτοῦ φυγῆς.
- θ'. Ὡς μὴ τὴν ἐν ἀλεξανδρείᾳ τῶν ὁμοούσιον πρεσβυτέρων σιμόδον, εἰς εἰς ἀντιόχου ἀποστέψας, καὶ τὸς ὁμοδόξους διηρημένους ἐπιδοῦναι τῷ παυλίῳ χειροτονίαν, καὶ τῆς ἐνωθείας μὴ δυνήθειν, ὑπὸ τῶν χωρήσειν.
- ι'. Περὶ ἰλαρίου τῆς πυκτιῶν ἐπισκόπου.
- ια'. Ὡς ὁ βασιλεὺς Ἰελιανὸς, κρηματῆς χριστιανῶν εἰσεπέσσει.
- ιβ'. Περὶ μάριου τῆς ἐπισκόπου χαλκηδόνου.
- ιγ'. Περὶ τῆς ταραχῆς καὶ ἐποίων οἱ ἐλλυμῶν καὶ τῶν χριστιανῶν.
- ιδ'. Περὶ τῆς ἀθανασίᾳ φυγῆς.
- ιε'. Περὶ τῆς ἐν μηρῷ τῆ πόλει τῆς Φρυγίας, τῆς Ἰελιανῶν μαρτυρησάντων.
- ισ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς κωλύσασθαι τὸς χριστιανῶν ἐλλυμικὴν παιδαγωγίαν μανθάνουσαν ἀπολλινάριοι εἰς τὸ ἐπιγράφειν λόγους ὠρμήθησαν.
- ιζ'. Ὡς ὁ βασιλεὺς εἰς πέρας μέλλων ἐλαύνειν, καὶ ἐν ἀντιοχείᾳ γῆρομένου, αὐτῶν σκωφθεὶς, τὸν μιθρόγωνα λόγον παρεσέφωψε.
- ιη'. Ὡς ὁ βασιλεὺς χρῆσθαι τὸν θελήσαντα λαβεῖν, τὸ δαυμόνιον ἐκ ἀπεκρίνασθαι λαβῆναι βαβηλῶν τὸν μάρτυρα.
- ιθ'. Περὶ τῆς βασιλέως ὀργῆς, καὶ περὶ θεοδώρου τῆς ὁμολογητῆς.
- κ'. Ὡς καὶ ἰεραδῶν ὁ βασιλεὺς, ἐπὶ τὸ εὖν ἐπέσσει, καὶ περὶ τῆς τῷ ἱεροδωμῶν τελείας ἀνατροπῆς.
- κα'. Περὶ τῆς εἰς πησίδα ὁ βασιλέως ἀφίξεως, καὶ περὶ τῆς ἀναίρεισεως αὐτῆς.
- κβ'. Περὶ τῆς ἀναγορεύσεως ἰοβιανῶν.
- κγ'. Περὶ λιβάνιον τὸν ὁφιστὴν ἀντιλόγια.
- κδ'. Ὡς οἱ παλαχθῶν ἐπίσκοποι παρεσέδραμον ἰοβιανῶν, ἐλπίζοντες ἕκαστον αὐτῶν εἰς τὴν αὐτῶν πίσυν τῆτον Ἰησοῦσας.

- κε. Ὡς οἱ τὰ μακεδόνις φρονησῆες, καὶ οἱ ἀπὸ ἀπάκιον ἐν ἀντιοχείᾳ συνηθόντες,
τῷ ἐν νικαίᾳ πρίν ἐκύρωσαν.
κς. Περὶ τῆς τελευτῆς ἰοβιανῆς ἔ βασιλέως.

IN TERTIO LIBRO ECCLESIASTICÆ
Historia Socratis hæc continentur.

- CAP. I. De Iuliano, deque genere ejus & educatione: & quomodo Imperator factus ad Gentilium religionem descivit.
II. De seditione orta Alexandria, & quomodo interfectus sit Georgius.
III. Quomodo Imperator ob eandem Georgii indignatus, Alexandrinos per epistolas objurgavit.
IV. Qualiter Athanasius, occiso Georgio Alexandriam reversus, Ecclesiam suam recuperavit.
V. De Lucifero & Eusebio.
VI. Quomodo Lucifer Antiochiæ Paulinum ordinavit.
VII. Qualiter Eusebius & Athanasius inter se consentientes, Synodum Alexandria congregarunt, in qua Trinitatem consubstantialiæ disertè pronuntiarunt.
VIII. Ex Athanasii apologetico de fuga sua.
IX. Quomodo Eusebius post Synodum Orthodoxorum apud Alexandriam Episcoporum, Antiochiam reversus, cum Catholicos illic dissidentes ob Paulini ordinationem reperisset, nec eos ad concordiam revocare posset, abscessit.
X. De Hilario Pictavorum Episcopo.
XI. Quomodo Imperator Iulianus pecunias à Christianis exegerit.
XII. De Mari Episcopo Chalcedonensi.
XIII. De tumultu quem Pagani contra Christianos excitarunt.
XIV. De fuga Athanasii.
XV. De iis qui regnante Iuliano apud Merum Phrygiæ urbem martyrio perfuncti sunt.
XVI. Quomodo Apollinæres ad scribendos libros sese contulerint, cum Imperator Christianos Græcis disciplinis institui vetuisset.
XVII. Quomodo Imperator contra Persas expeditionem parans, cum ab Antiochenis derisus esset, orationem quæ Misopogon inscribitur, adversos eos edidit.
XVIII. Quomodo Imperatori oraculum sciscitanti, Dæmon metu Babylæ martyris nihil responderit.
XIX. De Imperatoris ira, & de Theodoro Confessore.
XX. Quomodo Imperator Iudæos ad sacrificandum impulerit, & de integra Hierosolymorum everfione.
XXI. De Imperatoris in Persidem irruptione, deque ejus cæde.
XXII. De nuncupatione Imperatoris Ioviani.
XXIII. Confutatio eorum quæ Libanius Rhetor de Iuliano dixit.
XXIV. Quomodo ad Iovianum omnes undique confluerunt Episcopi, sperantes singuli se illum ad suam fidem traducturos.
XXV. Quomodo Macedoniani & Acaciani Antiochiæ congregati, Nicænam fidem confirmarunt.
XXVI. De Ioviani Imperatoris obitu.